

Sprawozdawczość finansowa mikrojednostek w świetle regulacji rachunkowości

Edward Nowak*

Streszczenie: *Cel* – Głównym celem artykułu jest ukazanie zakresu informacji prezentowanych w obligatoryjnych sprawozdaniach finansowych sporządzanych przez mikrojednostki.

Metodologia badania – Aby zrealizować cel artykułu dokonano analizy regulacji rachunkowości: ustawy o rachunkowości, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdawczości finansowej oraz Międzynarodowego Standardu Rachunkowości dla MŚP.

Wynik – W artykule przedstawiono zawartość dwóch podstawowych zestawień rachunkowych sporządzanych przez mikrojednostki, tj. bilansu oraz rachunku zysków i strat.

Oryginalność/wartość – Na tle dopuszczalnych uproszczeń i zwolnień dotyczących sprawozdania finansowego oceniono jego pojemność informacyjną z punktu widzenia potrzeb interesariuszy mikrojednostek.

Słowa kluczowe: sprawozdawczość finansowa, bilans, rachunek zysków i strat, mikrojednostki, pojemność informacyjna

Wprowadzenie

Ważną rolę w gospodarce każdego kraju pełnią mikrojednostki, które prowadzą działalność na niewielką skalę. Takie jednostki są obarczane różnymi obowiązkami administracyjnymi, w tym związanymi ze sporządzaniem sprawozdań finansowych. Obowiązki w tym zakresie nie mogą być zbyt uciążliwe dla mikrojednostek, gdyż dysponują one ograniczonymi możliwościami finansowymi. Ważne jest zatem wyważenie kosztów sporządzania sprawozdań finansowych z korzyściami osiąganymi z wykorzystania prezentowanych w nich informacji. Można to osiągnąć przez ograniczenie obowiązków sprawozdawczych i uproszczenie w obligatoryjnych sprawozdaniach finansowych, co przyczynia się także do zmniejszenia kosztów prowadzenia rachunkowości.

Wskazane przesłanki doprowadziły do zróżnicowania obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej w relacji do wielkości jednostek gospodarczych. Uproszczenia dla mikrojednostek przewidują różne regulacje rachunkowości: Międzynarodowe Standardy Rachunkowości, dyrektywy Unii Europejskiej oraz ustawa o rachunkowości. Problematyce zakresu ujawnień informacji w sprawozdaniach finansowych przez mikrojednostki w świetle tych regulacji jest poświęcony niniejszy artykuł.

* prof. dr hab. Edward Nowak, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Katedra Rachunku Kosztów, Rachunkowości Zarządczej i Controllingu, ul. Komandorska 118/120, 53-345 Wrocław, e-mail: edward.nowak@ue.wroc.pl.

Głównym celem artykułu jest ukazanie zakresu ujawnień informacji w sprawozdaniach finansowych sporządzanych przez mikrojednostki, a zwłaszcza w bilansie oraz rachunku zysków i strat. Zasadnicza teza artykułu zawiera się w stwierdzeniu, że informacje finansowe ujawniane przez te jednostki są odpowiednie do skali działalności i potrzeb informacyjnych ich interesariuszy. Cel artykułu został zrealizowany przez analizę regulacji dotyczących sprawozdawczości finansowej oraz literatury z tego zakresu.

1. Kryteria wyodrębniania mikrojednostek

Kategoria mikrojednostek została wyróżniona w regulacjach z zakresu rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w 2009 roku w Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw. W 2013 roku mikrojednostki zostały zdefiniowane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE w sprawie sprawozdawczości finansowej. Z kolei w polskiej ustawie o rachunkowości grupy jednostek mikro zostały wskazane w 2014 roku w jej nowelizacji.

Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (MSSF dla MŚP) został wydany w 2009 roku przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (*International...* 2009). W Standardzie tym został określony zakres obowiązków dotyczących sprawozdawczości finansowej w relacji do skali działalności jednostek gospodarczych. Przy czym w MSSF dla MŚP nie zostały określone progi ilościowe stanowiące kryteria kwalifikowania jednostek do grup: mikro, małe, średnie i duże. Jest to niewątpliwie istotnym niedostatkim tego Standardu.

W 2009 roku Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości opublikowała tzw. przewodnik dla mikropodmiotów, w którym znalazło się określenie tych jednostek. W przewodniku tym nie zostały jednakże określone progi ilościowe dotyczące zaliczania jednostek do grupy mikropodmiotów. Mikropodmioty zostały opisane jako bardzo małe jednostki, które (Kuzior 2014):

- zatrudniają niewielu pracowników,
- zarządzane są najczęściej przez właściciela,
- wykazują niski lub średni poziom przychodów i aktywów,
- nie posiadają inwestycji w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach,
- nie posiadają i nie emitują złożonych instrumentów finansowych,
- nie emitują akcji lub opcji na akcje.

Progi ilościowe dotyczące kwalifikowania jednostek do kategorii „mikrojednostki” są natomiast określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE. Za mikrojednostki uważa się takie jednostki gospodarcze, które nie osiągnęły w ciągu roku obrotowego dwóch z trzech następujących wielkości (*Dyrektywa...* 2013):

- suma aktywów 350 000 euro,
- przychody netto 700 000 euro,

- średnioroczne zatrudnienie 10 osób.

Tak więc dyrektywa UE w sprawie sprawozdawczości finansowej w sposób jednoznaczny określa zasady uznania jednostek za mikrojednostki.

W Polsce kryteria kwalifikowania jednostek jako mikro zostały określone w ustawie o zmianie ustawy o rachunkowości (Ustawa... 2014). Przy czym katalog mikrojednostek jest znacznie szerszy w porównaniu z tym w dyrektywie 2013/34/UE. Wspomniana ustawa wyróżnia bowiem trzy grupy takich jednostek.

Pierwszą grupę mikrojednostek stanowią spółki handlowe (osobowe i kapitałowe), inne osoby prawne, a także oddziały przedsiębiorstw zagranicznych, jeśli jednostki te w roku obrotowym nie przekroczyły dwóch z trzech następujących wielkości:

- suma aktywów bilansu 1 500 000 zł,
- przychody netto ze sprzedaży produktów i towarów 3 000 000 zł,
- średnioroczne zatrudnienie 10 osób.

Wielkości te są zbliżone do tych, które zostały wskazane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdawczości finansowej.

Do drugiej grupy mikrojednostek zalicza się stowarzyszenia, związki zawodowe, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, fundacje, przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych, społeczno-zawodowe organizacje rolników, organizacje samorządu zawodowego, organizacje samorządu gospodarczego rzemiosła i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Wymienione jednostki uznaje się jako mikro, jeśli nie prowadzą działalności gospodarczej. Dla tych jednostek nie ma żadnych limitów.

Trzecią grupę mikrojednostek tworzą osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, jeśli ich przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 1 200 000 i nie więcej niż 2 000 000 euro za poprzedni rok obrotowy. Wymienione rodzaje spółek uznaje się za mikrojednostki także wtedy, gdy nie osiągnęły kwoty 1 200 000 euro przychodów, jeśli na własne życzenie stosują zasady określone w ustawie o rachunkowości.

Do mikrojednostek nie można zatem zaliczyć jednostek sektora finansów publicznych. Ponadto nie mogą nimi być jednostki działające na podstawie Prawa bankowego oraz przepisów o: spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, obrocie papierami wartościowymi, funduszach inwestycyjnych, organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Jednostki te pełnią bowiem ważną rolę w życiu społecznym i gospodarczym (Dadacz 2014).

2. Bilans mikrojednostek w świetle regulacji rachunkowości

Obligatoryjnym elementem sprawozdania finansowego mikrojednostek jest bilans, którego zawartość jest określona w każdej z rozpatrywanych regulacji rachunkowości. Układ

i szczegółowość prezentacji poszczególnych pozycji bilansu są jednakże niejednakowe. Są one przedstawione w tabeli 1.

Tabela 1

Bilans mikrojednostek według regulacji sprawozdawczości finansowej

MSSF dla MŚP Przewodnik dla mikrojednostek	Dyrektywa 2013/34/UE	Ustawa o rachunkowości
AKTYWA	AKTYWA	AKTYWA
A. Aktywa obrotowe, w tym:	A. Kapitał subskrybowany nie- opłacony.	A. Aktywa trwałe, w tym: – środki trwałe.
– środki pieniężne, – należności, – inwestycje w akcje, – zapasy.	B. Koszty założenia przedsiębior- stwa.	B. Aktywa obrotowe, w tym: – zapasy, – należności krótkoterminowe.
B. Aktywa trwałe, w tym: – środki trwałe.	C. Aktywa trwałe.	PASYWA
PASYWA	D. Aktywa obrotowe.	A. Kapitał (fundusz) własny, w tym: – kapitał (fundusz) podstawowy, – należne wpłaty na kapitał podstawowy.
A. Zobowiązania	E. Rozliczenia międzyokresowe czynne.	B. Zobowiązania i rezerwy na zobow- wiązania, w tym: – rezerwy na zobowiązania, – zobowiązania z tytułu kredy- tów i pożyczek.
I. Zobowiązania krótkoterminowe, w tym:	PASYWA	
– zobowiązania z tytułu dostaw i inne, – zobowiązania z tytułu podat- ków,	A. Kapitał własny.	
Rezerwy.	B. Rezerwy na zobowiązania.	
II. Zobowiązania długoterminowe, w tym:	C. Zobowiązania.	
– Kredyty bankowe, – rezerwy, – zobowiązania z tytułu leasingu finansowego, – rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.	D. Rozliczenia międzyokresowe kosztów i przychodów.	
B. Kapitał własny, w tym		
– kapitał własny, – zyski zatrzymane.		

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Kuzior, Pfaff, Poniatowska, Rówińska (2014); Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (2013); Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości (2014).

Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw nie określa wzoru bilansu dla mikroprzedsiębiorstw. Natomiast w Przewodniku zamieszczony jest wzór sprawozdania z sytuacji finansowej dla mikroprzedsiębiorstw, inaczej mówiąc bilansu mikroprzedsiębiorstw. Nie stanowi on jednakże wzoru bezwzględnie obowiązującego, lecz ma charakter wskazówki dla jednostek gospodarczych sporządzających go (Kuzior 2014).

Sprawozdanie z sytuacji finansowej dla mikroprzedsiębiorstw, określone w Przewodniku, do MSSF dla MŚP, odznacza się najwyższym stopniem szczegółowości spośród wzorów przewidzianych w trzech rozpatrywanych regulacjach. Analiza zawartości tego sprawozdania wskazuje na stosunkowo dużą szczegółowość prezentacji zarówno aktywów, jak i pasywów.

W aktywach uwaga ta odnosi się zwłaszcza do aktywów obrotowych, w pasywach natomiast do zobowiązań, zarówno krótkoterminowych, jak i długoterminowych. Można więc uznać, że sporządzanie bilansu przez mikroprzedsiębiorstwa według wzoru zalecanego w Przewodniku dla mikrojednostek do MSSF dla MŚP nie stanowi daleko idącego uproszczenia w stosunku do małych i średnich przedsiębiorstw.

Inaczej sprawa się ma, jeśli chodzi o wzór bilansu dla mikrojednostek określony w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE. Przewidziane w tej dyrektywie pozycje bilansu odznaczają się wysokim poziomem agregacji, co jest niewątpliwie dużym uproszczeniem. Państwa członkowskie UE mają jednakże możliwość bardziej szczegółowej prezentacji określonych pozycji. Ponadto pewne pozycje bilansu wskazane w dyrektywie 2013/34/UE mogą być ujawnione w innych grupach. Dotyczy to na przykład niewpłaconego kapitału subskrybowanego, który może być wykazywany w pasywach oraz biernych rozliczeniach międzyokresowych kosztów, które mogą być wykazywane w zobowiązaniach.

Wzór bilansu dla jednostek mikro określony w ustawie o rachunkowości jest pewną modyfikacją tego przewidzianego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady. Ustawa wymaga odrębnego bilansu prezentowanego w aktywach środków trwałych, zapasów i należności krótkoterminowych, a w pasywach zobowiązań z tytułu kredytów i pożyczek. Ponadto należne wpłaty na kapitał podstawowy są wykazywane w kapitale własnym jako wielkość ujemna. W ustawowym wzorze bilansu nie wyodrębnia się natomiast kosztów założenia przedsiębiorstwa.

Podsumowując rozwiązania dotyczące bilansu dla mikrojednostek należy stwierdzić, że dyrektywa 2013/34/UE oraz ustawa o rachunkowości przewidują znaczne uproszczenia przy jego sporządzaniu. Zawartość bilansu w tych regulacjach odpowiada zasadzie proporcjonalności obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej i wielkości jednostek. Bilans mikrojednostek zawiera pozycje aktywów i pasywów o wysokim stopniu agregacji. Jest to jednakże wystarczające dla oceny sytuacji majątkowo-finansowej takich jednostek, w których działalności są zaangażowane niskiej wartości zasoby majątkowe i finansowe.

3. Rachunek zysków i strat dla mikrojednostek

Rachunek zysków i strat jest drugim, obok bilansu, obligatoryjnym elementem sprawozdania finansowego, który muszą sporządzać mikrojednostki. Jest on wskazany we wszystkich trzech analizowanych regulacjach: MSSF dla MŚP (Przewodnik dla mikroprzedsiębiorstw), dyrektywa 2013/34/UE i ustawa o rachunkowości. Wzory rachunku zysków i strat mikrojednostek określone w tych regulacjach są przedstawione w tabeli 2.

W MSSF dla MŚP na określenie rachunku zysków i strat jest stosowany termin Sprawozdanie z wyniku mikroprzedsiębiorstwa. Analiza zawartości poszczególnych wersji rachunku zysków i strat zaprezentowanych w tabeli 2 wskazuje na istotną różnicę wzoru tego rachunku określonego w Przewodniku dla mikroprzedsiębiorstw w stosunku do dwóch pozostałych. Otóż we wzorze tym występuje segment dotyczący tzw. zysków zatrzymanych. Są to

niepodzielone zyski netto z lat ubiegłych. Zyski zatrzymane na początek okresu są korygowane z tytułu błędów podstawowych poprzednich okresów, zmiany polityki rachunkowości oraz wypłaconych dywidend w okresie.

Tabela 2

Rachunek zysków i strat mikrojednostek według regulacji sprawozdawczości finansowej

MSSF dla MŚP Przewodnik dla mikrojednostek	Dyrektywa 2013/34/UE	Ustawa o rachunkowości
Przychody	I. Przychody netto ze sprzedaży	A. Przychody podstawowej działalności operacyjnej, w tym:
Pozostałe przychody	II. Pozostałe przychody	– zmiana stanu produktów
Zmiana stanu produktów	III. Koszty surowców i materiałów	B. Koszty podstawowej działalności operacyjnej
Zużycie surowców i materiałów	IV. Koszty osobowe	I. Amortyzacja
Świadczenia pracownicze	V. Korekty wartości	II. Zużycie materiałów i energii
Amortyzacja	VI. Pozostałe koszty	III. Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia
Strata z tytułu utraty wartości środków trwałych	VII. Podatki	IV. Pozostałe koszty
Pozostałe koszty	VIII. Zysk lub strata	C. Pozostałe przychody i zyski, w tym:
Koszty finansowe		– aktualizacja wartości aktywów
Wynik przed opodatkowaniem		D. Pozostałe koszty i straty, w tym:
Podatek dochodowy		– aktualizacja wartości aktywów
Wynik roku bieżącego		E. Podatek dochodowy
Zyski zatrzymane na początek okresu		F. Zysk/strata netto
Przekształcenia zysków zatrzymanych z tytułu korekty błędów podstawowych poprzednich okresów		
Przekształcenia zysków zatrzymanych z tytułu zmiany polityki rachunkowości		
Dywidendy wypłacone w okresie		
Zyski zatrzymane na koniec okresu		

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Kuzior i in. (2014); Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (2013); Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości (2014).

Rachunek zysków i strat wskazany w dyrektywie parlamentu Europejskiego i Rady, podobnie jak bilans, odznacza się dużym stopniem agregacji ujawnianych informacji. Są w nim mianowicie wyodrębnione główne i syntetyczne pozycje przychodów i kosztów oraz obligatoryjnych obciążeń wyniku finansowego. Bardziej szczegółowo są prezentowane jedynie koszty, ale są to najważniejsze ich pozycje. Nie wykazuje się szczegółowych elementów wyniku finansowego, a jedynie ostateczną kwotę zysku lub straty.

Rachunek zysków i strat dla jednostek mikro określony w ustawie o rachunkowości jest niewielką modyfikacją tego zalecanego przez dyrektywę 2013/34/UE. W wersji ustawowej zostały mianowicie wyodrębnione pewne bardziej szczegółowe pozycje: zmiana stanu produktów w przychodach podstawowej działalności operacyjnej oraz amortyzacja w kosztach podstawowej działalności operacyjnej. Szczególne znaczenie ma wyodrębnienie amortyzacji, gdyż także w jednostkach mikro jest to często istotny element kosztów działalności.

Zmiana stanu produktów ma natomiast na celu zapewnienie współmierności przychodów i kosztów. Inne różnice między rachunkiem zysków i strat według ustawy o rachunkowości i dyrektywy 2013/34/UE dotyczą w zasadzie terminologii oraz rozbicia korekty wartości na te, które dotyczą przychodów (zwiększenie wartości aktywów) i kosztów (zmniejszenie wartości aktywów).

Pojemność informacyjna rachunku zysków i strat mikrojednostek określonego w ustawie o rachunkowości jest adekwatna do skali działalności gospodarczej takich jednostek. Jednostki mikro ograniczają się bowiem zazwyczaj do prowadzenia podstawowej działalności operacyjnej; inne rodzaje działalności występują w nich sporadycznie. Również za odpowiednią należy uznać strukturę kosztów podstawowej działalności operacyjnej, która zawiera składniki dotyczące kosztów najważniejszych czynników działalności: środków trwałych, materiałów, pracy ludzkiej i innych.

Analizowany rachunek zysków i strat umożliwia ustalenie wyniku finansowego przy uwzględnieniu różnego zakresu działalności. Mogą to być następujące poziomy tego wyniku:

- wynik z podstawowej działalności operacyjnej,
- wynik z działalności gospodarczej,
- wynik brutto,
- wynik netto.

Dzięki temu rachunek zysków i strat stwarza podstawy oceny rentowności działalności mikrojednostki przy wykorzystaniu wskaźnika rentowności sprzedaży aktywów i kapitałów własnych. Można więc uznać, że rachunek zysków i strat zawiera informacje wystarczające dla oceny wyników finansowych i rentowności mikrojednostek.

4. Inne zwolnienia i uproszczenia w sprawozdawczości finansowej mikrojednostek

W dwóch poprzednich punktach artykułu przedstawione zostały uproszczenia dotyczące sporządzania bilansu oraz rachunku zysków i strat przez mikrojednostki. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE przewiduje także inne uproszczenia oraz zwolnienia z pewnych obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej. Podobne rozwiązania są zawarte w ustawie o zmianie ustawy o rachunkowości dotyczącej mikrojednostek.

Zgodnie z postanowieniami wspomnianej ustawy, jednostka mikro może nie sporządzać następujących elementów sprawozdania finansowego (Ustawa... 2014):

- informacji dodatkowej pod warunkiem, że przedstawi informacje uzupełniające do bilansu,
- zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym,
- rachunku przepływów pieniężnych,
- sprawozdania z działalności jednostki pod warunkiem, że jako informacje uzupełniające do bilansu przedstawi te dotyczące nabycia udziałów (akcji) własnych.

Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości przewiduje również pewne uproszczenia dotyczące wyceny aktywów i pasywów. Jednostka mikro (Ustawa... 2014):

- nie wycenia aktywów i pasywów według wartości godziwej oraz skorygowanej ceny nabycia,
- może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych składników aktywów i pasywów.

Wskazane zwolnienia i uproszczenia dotyczące obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej mikrojednostek istotnie wpływają na zmniejszenie obciążeniami takich jednostek dotyczącymi prowadzenia rachunkowości oraz sporządzania sprawozdań finansowych. Ważne jest, że mimo tych zwolnień i uproszczeń w dyrektywie 2013/34/UE oraz w ustawie o rachunkowości, przyjmuje się założenie, że sprawozdanie finansowe sporządzone przez mikrojednostkę przedstawia rzetelnie i jasno jej sytuację finansową i majątkową oraz wynik finansowy. Dzięki temu informacje prezentowane w tym sprawozdaniu są zgodne z nadrzędną koncepcją przedstawiania wiernego obrazu działalności jednostki gospodarczej. Dla jej interesariuszy jest to niewątpliwie podstawowa sprawa, jeśli chodzi o użyteczność informacji ujawnianych w sprawozdaniu finansowym (Nowak 2014).

Uwagi końcowe

Na podstawie rozważań przeprowadzonych w artykule można sformułować wniosek, że sprawozdania finansowe sporządzane przez mikrojednostki są dostosowane do skali prowadzonej działalności. Zarówno bilans, jak i rachunek zysków i strat jednostki takie mogą sporządzać w uproszczonej postaci, co stanowi istotne zmniejszenie obciążeniami w zakresie sprawozdawczości. Mimo tych uproszczeń, wskazane zestawienia rachunkowe mogą być źródłem informacji finansowych użytecznych dla interesariuszy rozpatrywanych jednostek. Zapotrzebowanie na te informacje jest bowiem proporcjonalne do skali działalności prowadzonej przez jednostki gospodarcze. Uwaga ta odnosi się zarówno do zewnętrznych, jak i wewnętrznych interesariuszy jednostki. Dlatego nowe rozwiązania dotyczące sprawozdawczości finansowej mikrojednostek spełniają postulat wyważenia korzyści i kosztów.

Literatura

- Dadacz J. (2014), *Uproszczenia dla jednostek "mikro"*, „Rachunkowość” nr 9.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26.06.2013.
- International Financial Accounting Standards for Small and Medium Entities – IFRs for SMEs* (2009), International Accounting Standards Board, London.
- Kuzior A. (2014), *Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla MŚP*, w: A. Kuzior, J. Pfaff, L. Poniatowska, M. Równińska, *Kierunki transformacji sprawozdawczości małych i średnich przedsiębiorstw na tle regulacji międzynarodowych*, CeDeWu, Warszawa.
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (2011), Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Warszawa.

- Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla Małych i Średnich Jednostek* (2012), red. W.A. Nowak, Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Nowak E. (2014), *Ujawnianie informacji w sprawozdaniach finansowych a wielkość jednostki gospodarczej w świetle dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady*, *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego* nr 802, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 65.
- Nowak W.A. (2012), *Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla Małych i Średnich Jednostek*, Wolters Kluwer Polska, Kraków.
- Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości z dnia 11 lipca 2014 r. DzU 2014, poz. 11000.

FINANCIAL REPORTING OF MICRO-ENTITIES IN THE LIGHT OF THE ACCOUNTING REGULATIONS

Abstract: *Purpose* – The extent of information disclosed in the obligatory financial reports submitted by micro-entities is presented.

Design/methodology/approach – The research approach was based on analyses of the accounting regulations in force: the Accounting Act, the Directive of the European Parliament and of the Council on financial statements and related reports, and the International Accounting Standards for the SME sector.

Findings – The paper presents content overviews of two essential reports, i.e. the balance sheet and the profit and loss account, as required from micro-entities.

Originality/value – Based on the extent of the stipulated simplifications and exemptions, the informational capacity of financial reports was evaluated, as it pertains to the needs of a micro-entity's stakeholder.

Keywords: financial reporting, balance sheet, profit and loss account, micro-entities, informational capacity

Cytowanie

- Nowak E. (2015), *Sprawozdawczość finansowa mikrojednostek w świetle regulacji rachunkowości*, *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego* nr 854, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 73, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin, s. 1007–1015; www.wneiz.pl/frfu.

